PDF Compressor Free Version

وحدت سیاسی؛ ضرورت عبور از بحران‌ها

وقت تضعیف پزشکیان نیست

تقابل‌های سیاسی انرژی حل مشکلات را می‌بلعد

محمدصادق جوادی حصارسخنگوی حزب اعتماد ملی معتقد است اختلاف‌نظر به خودی خود به معنای ناکارآمدی نیست و نمی‌توان هر اختلافی را مانعی در مسیر اداره کشور دانست. مسئله اصلی، چگونگی مواجهه با اختلافات و میزان تأثیر آن‌ها بر تصمیم‌های عملی است.

تأکید مسعود پزشکیان بر پرهیز از تقابل میان جریان‌های سیاسی، بار دیگر مسئله نسبت اختلافات داخلی و توان تصمیم‌گیری کشور در شرایط بحران را به کانون توجه آورده است.

در شرایطی که دولت برای مدیریت مشکلات داخلی و پیشبرد مسائل سیاست خارجی به تمرکز و هماهنگی نیاز دارد، این پرسش مطرح است که اختلاف میان دولت، مجلس و جریان‌های سیاسی تا چه اندازه بر روند اداره کشور اثر می‌گذارد و آیا دعوت به وحدت می‌تواند از هزینه‌های ناشی از این اختلافات بکاهد؟

محمدصادق جوادی‌حصار، سخنگوی حزب اعتماد ملی و فعال سیاسی اصلاح‌طلب، در گفتگو بیان کرد که همکاری نیروهای سیاسی برای عبور از مشکلات ضروری است، هرچند به گفته او، اختلافات داخلی در حوزه سیاست خارجی تأثیر محدودتری دارد.

محمدصادق جوادی‌حصار با اشاره به تأکید مسعود پزشکیان بر ضرورت پرهیز از تقابل‌های سیاسی به فرارو گفت: «برای عبور از مشکلات کشور، متحد بودن یک ضرورت است. هنگامی که دولت و نهادهای مختلف درگیر اختلافات داخلی باشند، بخشی از زمان و انرژی آن‌ها به جای حل مسائل کشور، صرف مواجهه با یکدیگر می‌شود. در مقابل، اگر نیروهای سیاسی بتوانند به همگرایی برسند، فرصت و توان بیشتری برای رسیدگی به مشکلات و عبور از بحران‌های موجود خواهند داشت.»

او ادامه داد: «عبور از بحران‌هایی که کشور با آن‌ها مواجه است، به صرف زمان، انرژی و تمرکز نیاز دارد. بنابراین، همکاری و هم‌افزایی میان جریان‌های سیاسی اقدامی معقول و ضروری است. نیروهای سیاسی باید در کنار یکدیگر قرار بگیرند، به تقویت ظرفیت‌های هم کمک کنند و به جای ایجاد پراکندگی، زمینه را برای حل مسائل کشور فراهم آورند.»

وی با تأکید بر ضرورت همگرایی میان جریان‌های سیاسی افزود: «از این منظر، سخنان آقای پزشکیان منطقی است؛ چراکه در شرایط دشوار، کشور بیش از هر زمان دیگری به همکاری و هماهنگی نیاز دارد. تقابل‌های سیاسی زمانی به مسئله تبدیل می‌شوند که انرژی و ظرفیت نهادها و جریان‌ها را از هدف اصلی، یعنی حل مشکلات کشور، منحرف کنند.»این فعال سیاسی تصریح کرد: «منظور از وحدت سیاسی این نیست که همه جریان‌ها در تمام مسائل دیدگاه یکسانی داشته باشند یا اختلاف‌نظرهای خود را کنار بگذارند. طبیعی است که گروه‌های سیاسی درباره شیوه اداره کشور، اولویت‌های اجرایی و راه‌حل مشکلات اختلاف‌نظر داشته باشند، اما مسئله مهم این است که این اختلاف‌ها چگونه مدیریت شوند. اگر اختلاف‌نظرها به گفت‌وگو و ارائه راه‌حل‌های متفاوت منجر شوند، می‌توانند در مسیر تصمیم‌گیری مفید باشند؛ اما اگر به تقابل مستمر میان نهادها و جریان‌ها تبدیل شوند، ممکن است از ظرفیت کشور برای حل مسائل بکاهند.»

جوادی حصار با اشاره به اهمیت همراهی نیروهای سیاسی در شرایط دشوار گفت: «همه باید دست در دست یکدیگر بگذارند و به ایجاد هم‌افزایی کمک کنند. نیروهای سیاسی می‌توانند یکدیگر را تقویت کنند و به جای آنکه در برابر هم قرار بگیرند، ظرفیت‌های موجود را در مسیر حل مشکلات به کار بگیرند. از این جهت، دعوت به وحدت زمانی اهمیت پیدا می‌کند که بتواند در عمل به کاهش اصطکاک‌ها و افزایش همکاری میان نهادها و جریان‌های سیاسی منجر شود.»

جوادی حصار در پاسخ به این پرسش که اختلافات میان دولت، مجلس و گروه‌های سیاسی چه میزان بر روند حل مشکلات کشور تأثیر می‌گذارد، اذعان کرد: «اختلافات داخلی می‌توانند بر روند تصمیم‌گیری و حل مسائل اثر بگذارند، اما میزان این تأثیر در حوزه‌های مختلف یکسان نیست. زمانی که نیروهای سیاسی به جای تمرکز بر مسائل اصلی کشور، بخش قابل توجهی از توان خود را صرف اختلافات و تقابل‌های داخلی می‌کنند، امکان بهره‌گیری مؤثر از ظرفیت‌های موجود کاهش می‌یابد.»

او ادامه داد: «در چنین شرایطی، هماهنگی میان نهادها اهمیت بیشتری پیدا می‌کند؛ زیرا بسیاری از مسائل کشور به تصمیم‌گیری‌های هماهنگ و همکاری مجموعه‌ای از دستگاه‌ها نیاز دارند.»وی افزود: «با این حال، اختلاف‌نظر به خودی خود به معنای ناکارآمدی نیست و نمی‌توان هر اختلافی را مانعی در مسیر اداره کشور دانست. به اعتقاد من میزان اثرگذاری اختلاف نظرها در روند کلی کشور، زیر ۵۰ درصد است. مسئله اصلی، چگونگی مواجهه با اختلافات و میزان تأثیر آن‌ها بر تصمیم‌های عملی است. از این منظر، تأکید بر وحدت سیاسی را می‌توان تلاشی برای جلوگیری از تبدیل تفاوت دیدگاه‌ها به تقابل‌هایی دانست که روند تصمیم‌گیری را دشوارتر می‌کنند.»

سخنگوی حزب اعتماد ملی در ادامه، درباره میزان اثرگذاری اختلافات سیاسی بر سیاست خارجی گفت: «در سیاست خارجی، این اختلافات تأثیر کمتری دارند؛ زیرا زمینه اثرگذاری اختلافات داخلی بر تحولات بیرونی محدودتر است. مسائل بین‌المللی تابع مجموعه‌ای از عوامل و مناسبات هستند و نمی‌توان همه تحولات این حوزه را به اختلافات میان جریان‌های سیاسی داخل کشور نسبت داد.»

او ادامه داد: «البته ممکن است برخی بازیگران خارجی تلاش کنند از اختلافات داخلی کشورها برای پیشبرد اهداف خود استفاده کنند، اما چنین تلاشی لزوماً به نتیجه مورد نظر آن‌ها منجر نمی‌شود. برای مثال، اگر مخالفان جمهوری اسلامی یا کشورهایی مانند آمریکا و اسرائیل بخواهند از اختلافات درونی ایران بهره‌برداری کنند و از یک جریان مخالف دولت در داخل کشور حمایت کنند، این اقدام ممکن است نتیجه معکوس داشته باشد.»

وی با اشاره به محدودیت اثرگذاری چنین رویکردهایی افزود: «نمی‌توان تصور کرد که اختلافات سیاسی در داخل کشور به‌تنهایی تعیین‌کننده نتیجه مناقشات بین‌المللی باشند. تحولات سیاست خارجی به عوامل متعددی وابسته‌اند و اختلافات داخلی، به‌تنهایی، نقش تعیین‌کننده‌ای در حل‌وفصل این مناقشات ندارند. همگرایی میان جریان‌های سیاسی بیش از هر چیز از این جهت اهمیت دارد که می‌تواند تمرکز نهادهای مسئول را بر مسائل کشور افزایش دهد و از صرف انرژی در تقابل‌های داخلی جلوگیری کند.»

جوادی حصار معتقد است: «نباید نقش اختلافات داخلی را در تحولات سیاست خارجی بیش از اندازه برآورد کرد؛ چراکه مناسبات بین‌المللی تابع مجموعه‌ای از عوامل هستند و نمی‌توان آن‌ها را صرفاً با معادلات سیاسی داخلی توضیح داد.»

صداهای بلند وصداهای خاموش

ادامه از صفحه ۱

... این صداهای خاموش که هنوز راهی برای دیده شدن و شنیده شدن پیدا نکرده‌اند، بخش مهمی از واقعیت اجتماعی ایرانند. هر چند تصمیم به ادامه سیاست تجمع‌های شبانه نشان می‌دهد عده‌ای که در راس تصمیم‌گیری‌های امنیتی نشسته‌اند به خوبی از این تکثر و آتش زیر خاکستر آگاهند اما تصمیم به نادیده گرفتن آن دارند. هر چند نادیده گرفتن این تکثر به معنای از میان رفتن آن نیست؛ چه بسا صداهایی که امروز کمتر شنیده می‌شوند، فردا خود را به شکلی دیگر نشان دهند.

برای جنگ
و دیپلماسی آماده‌ایم

کاظم غریب‌آبادی، معاون وزیر امور خارجه، در گفتگویی اظهار کرد: برای ادامه مذاکرات و دفاع از کشور آمادگی دارد.

به گزارش از العربی، غریب‌آبادی افزود: پاسخ ایران به اظهارات آمریکا همچنان در دست بررسی است.

وی تصریح کرد: این پاسخ پس از نهایی شدن متن آن، از طریق واسطه‌ها به طرف مقابل منتقل خواهد شد.

غریب‌آبادی در ادامه گفت: ایران همچنان از مسیر دیپلماتیک استقبال می‌کند، اما مطالبات مطرح‌شده در جریان مذاکرات باید واقع‌بینانه باشند.

او تأکید کرد که آمادگی ایران برای دفاع از کشور و ورود به جنگ، کمتر از آمادگی‌اش برای مذاکره نیست.

وی در جریان بررسی دیدگاه‌های آمریکا پیرامون پیشنهادی که تهران در نیویورک ارائه کرده بود، توضیح داد: ایران هم‌اکنون در حال نهایی کردن پاسخ خود است.

پاسخگو کردن دشمنان این آب و خاک ضرورتی انکارناپذیر است

وزیر امور خارجه کشورمان نوشت: صیانت از محیط زیست در برابر تجاوزات نظامی و پاسخگو کردن دشمنان این آب و خاک، ضرورتی انکارناپذیر است. نه می‌بخشیم و نه فراموش می‌کنیم.

سید عباس عراقچی وزیر امور خارجه کشورمان با انتشار پستی در یکی از شبکه‌های اجتماعی نوشت: در بخشی از سخنانم در اولین همایش بین‌المللی ECOCIDE در محل سازمان محیط‌زیست تصریح کردم که تخریب محیط‌زیست در جریان جنگ، جنایتی خاموش با پیامدهایی فراتر از میدان نبرد است. حملات نظامی آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران عزیزمان و هدف قرار گرفتن تأسیسات نفتی و انرژی کشور، مخاطرات جدی زیست‌محیطی ایجاد کرده است که می‌تواند سلامت انسان‌ها، منابع طبیعی و حق نسل‌های آینده برای برخورداری از محیط‌زیستی سالم را در معرض تهدید قرار دهد.

عراقچی تصریح کرد: صیانت از محیط‌زیست در برابر تجاوزات نظامی و پاسخگو کردن دشمنان این آب و خاک، ضرورتی انکارناپذیر است. نه می‌بخشیم و نه فراموش می‌کنیم!

چرا پرونده میرحسین موسوی هنوز باز است؟

از بامداد خبر درگذشت میرحسین موسوی در شبکه‌های اجتماعی فراگیر شده است. تا زمان تنظیم این گزارش، خانواده میرحسین موسوی به‌صورت رسمی این خبر را تکذیب نکرده‌اند، اما یک رسانه رسمی پیش از ظهر امروز گزارش داد که این خبر نادرست بوده و موسوی در قید حیات است.

میرحسین موسوی ۸۵ ساله است و از بهمن ۱۳۸۹ همراه همسرش در حصر خانگی به سر می‌برد. مهدی کروبی، دیگر نامزد معترض انتخابات ریاست‌جمهوری دهم، نیز از همان زمان در حصر بود که چندی پیش حصر خانگی او به پایان رسید.خبرگزاری فارس ساعتی پیش، در واکنش به خبر فوت میرحسین و با تکذیب این خبر بر اساس پیگیری‌های خبرنگار خود، نوشت: «شایعات هفته‌های گذشته دربارهٔ فوت میرحسین موسوی با اغراض و اهداف سیاسی خاص صورت می‌گیرد.»در ادامه این گزارش آمده است: «انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۱۳۸۸ با مشارکت بیش از ۸۵ درصد واجدان شرایط برگزار شد و پس از اعلام نتایج انتخابات، میرحسین موسوی ادعای تقلب را مطرح کرد؛ موضوعی که یک انتخابات بزرگ را با آغاز تحریم و مشکلات اقتصادی به کام مردم تلخ کرد. پس از حدود ۱۹ ماه فتنه‌انگیزی و تشویق ضدانقلاب، در بهمن ۱۳۸۹ برای موسوی محدودیت‌های قانونی تردد و ارتباطات مقرر شد.

برخی تحلیلگران حوزه بین‌الملل بر این باورند که اگر فتنهٔ ۸۸ رخ نمی‌داد و کشور با آرامش انتخابات را سپری می‌کرد، آمریکا مجبور بود یک ایران قوی و مستقل را پس از انتخابات ۴۰ میلیونی به رسمیت بشناسد.»این در حالی است که سه روز قبل، سایت جماران، متعلق به مؤسسه حفظ و نشر آثار امام خمینی (ره)، در یادداشتی خواستار رفع حصر شده و آورده بود: «آنها از ۲۵ بهمن ۱۳۸۹ در حصر خانگی قرار دارند و نزدیک به شانزده سال است که این وضعیت ادامه دارد. در این مدت نسل‌هایی تغییر کرده‌اند، شرایط کشور بارها دگرگون شده و مسائل و تهدیدهای تازه‌ای پیش روی ایران قرار گرفته است، اما این پرونده همچنان بدون یک راه‌حل روشن باقی مانده است.مسئله امروز دفاع از همه مواضع گذشته موسوی یا نادیده گرفتن اختلافات و اشتباهات آن دوره نیست. اختلاف نظر و نقد سیاسی بخشی از زندگی هر جامعه‌ای است. مسئله این است که ادامه حصر پس از این همه سال چه کمکی به کشور کرده و آیا استمرار آن توانسته شکاف‌های سیاسی و اجتماعی را کاهش دهد یا خود به بخشی از این شکاف تبدیل شده است.هزینه یک تصمیم سیاسی فقط در همان روزی که گرفته می‌شود خلاصه نمی‌شود. برخی تصمیم‌ها اگر سال‌ها ادامه پیدا کنند، به حافظه جامعه منتقل می‌شوند و هر بار بخشی از همان فاصله و بی‌اعتمادی را زنده می‌کنند. خبرهای جعلی اخیر درباره درگذشت موسوی نیز نشان داد که این پرونده هنوز برای بخشی از جامعه اهمیت و حساسیت دارد و نمی‌توان تصور کرد که با گذشت زمان، خودبه‌خود از حافظه مردم پاک شده است.وفاق به معنای فراموش کردن گذشته نیست. قرار نیست تاریخ پاک شود یا اختلافات سیاسی نادیده گرفته شوند. وفاق یعنی اختلافات گذشته مانع ساختن آینده نشوند و کشور بتواند از ظرفیت همه نیروهای اجتماعی و سیاسی خود استفاده کند. همان‌طور که مردم در روزهای تهدید نشان دادند ایران را از اختلافات سیاسی جدا می‌کنند، حاکمیت نیز باید نشان دهد که مردم را فقط در روزهای بحران به یاد نمی‌آورد.»

آگهی مفقودی مدارک خودرو
اینجانب خدابردی معتمری به شماره ملی ۲۰۳۰۶۹۱۰۴۹۳ مالک یکدستگاه خودروی وانت سیستم: پیکان تیپ: [illegible] رنگ سفید-شیری روغنی به شماره موتور [illegible] و شماره شاسی [illegible] به شماره پلاک ایران ۶۹ [illegible] بعلت فقدان سند مالکیت خودرو (برگ سبز)، تقاضای رونوشت المثنی سند خودروی مذکور را نموده است. لذا چنانچه احدی دعایی در خصوص خودروی فوق دارد؛ ظرف مدت ده روز به دفتر حقوقی ساری واقع در کیلومتر ۲ جاده ساری به نکا جنب شرکت شمالیت مراجعه نمایند. بدیهی است پس از مهلت مرور مطابق ضوابط حقوق اقدام خواهد شد./